తోటలో మోకాళ్ళల్లో తల వుంచుకుని ఒంటరిగా ఖూర్చుని, వెక్కిళ్ళు పెడుతోన్న రవి ని చూసిన సుజాత హృదయం కరగిపోయింది

ఎవరూ తనవారు కారు అన్నట్లుగా ఏకాకిగా కూర్చుని ఏడూస్తున్న కొడుకుని చూసి ఆమె కళ్ళల్లో తడి చేరింది

రవీ

నెమ్మదిగా పిలిచింది సుజాత

"మమ్మీ! నేనేం పాపం చేశాను....?"

"కృష్ణజ"

రవి పలకలేదు కనీసం తల ఎత్తి అయినా చూడలేదు దగ్గరగా వెళ్ళి తల మీద చెయ్యి వేసి ఆప్యాయంగా నిమురుతూ అడిగింది –

ఎందుకు నాన్నా ఏడుస్తున్నావు ?

మోకాళ్ళల్లో తల వుంచుకునే ఏమీ లేదన్నట్లుగా తల అడ్డంగా తిప్పాడు రవి

చెప్పు నాన్నా! ఏం జరిగింది ?'

రవి నుండి ఏడుస్తున్నందుకు గుర్తుగా వెక్కిళ్ళు తప్ప జవాబు రాలేదు

ఎవరైనా ఏమైనా అన్నారా ?

రవి వెక్కిళ్ళ ఉధృతం ఎక్కువయిందా మాటతో

సుజాత కళ్ళ నుండి కన్నీళ్ళు దారలు కట్టాయి

మౌనంగా రోదిస్తూ కొడుకు తలను గుండెలకు హత్తుకుంది

రవి తల్లికి హత్తుకుపోతూ వెక్కిళ్ళ మధ్య అన్నాడు –

మమ్మీ! నేను నేను స్కూలుకు పోను మమ్మీ

సుజాతకిది అలవాటే.

ఎవరో కొంటె కుర్రాళ్ళు రవిని ఏదో ఒకటి అనటం, రవి ఇంటికి వచ్చి ఏడుస్తూ కూర్చుని స్కూలుకు వెళ్ళనని పేచీ పెట్టడం చాలా తరచుగా జరిగే విషయమే

మమ్మీ నేను స్కూలుకు వెళ్ళను మరోసారి చెప్పాడు రవి

తప్పు నాన్నా! స్కూలుకు వెళ్ళనని అనకూడదు

నేను వెళ్ళను మమ్మీ రవి ఏడుస్తూనే అన్నాడు

బంగారు తండ్రిలా నువ్వు స్కూలుకు వెళ్ళాలి శ్రద్ధగా చదువుకోవాలి గొప్పవాడివి కావాలి అప్పుడు నిన్ను చూసి నవ్వినవాళ్ళంతా తలలు దించుకోవాలి ఏం ? రవిని బుజ్జగిస్తూ చెప్పింది సుజాత

ఊ హుఁ నేను వేళ్ళను మమ్మీ అందరూ నన్ను వెక్కిరిస్తున్నారు

ఏమని ? అని అడగలేదు సుజాత ఆమెకు తెలుసు రవిని వాళ్ళందరూ ఎలాంటి మాటలతో వెక్కిరిస్తారో

రవీ! రేపు నేను మీ స్కూలుకు రానా ?

ఎందు కు ఎందుకు మమ్మీ ?

వెక్కిళ్ళు తగ్గుముఖం పట్టగా అడిగాడు రవి

మీ టీచర్‌తో చెప్తాను టీచర్ వాళ్ళందరినీ కేకలు వేస్తారు

మమ్మీ టీచరే అన్నారు

టీచరా ?'

ఔను అన్నట్టుగా తల వూపాడు రవి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ –

అప్రయత్నంగా ఏమని ? అని అడగబోయి ప్రయత్నపూర్వకంగా నిగ్రహించుకుంది సుజాత

ఏమన్నారో చెప్పమని నొక్కి నొక్కి అడగటం వాడ్నింకా హింస పెట్టడమే, అనే విషయం ఆమెకు తెలుసు

ఆ మాటలు చెప్తుండగా అబిమానంగా వాడి తల ఒంగిపోవడం, ఆ చిన్ని హృదయం మాటల కందని షేదన ననుభవించడం ఆమెకు తెలుసు

కంచే చేను మేస్తే కాచేదెవరు ?

ప్రతి బిడ్డను తన కన్న బిడ్డగా ప్రేమించవలసిన గురువే తోటి పిల్లల మధ్య ఒక పసి హృదయాన్ని హింసిస్తే ఇక చెప్పుకునే దెవరికి?

మమ్మీ! నేనిక స్కూలుకు వెళ్ళను మరోసారి గుర్తు చేశాడు రవి, ఆశగా తల్లి ముఖంలోకి చూస్తూ

రవిని స్కూలు మాన్పించి సమస్యకు తాత్కాలిక పరిష్కారం సాధించినా, సమస్యకు అది శాశ్వత పరిష్కారం కాదు

సమస్య చదువు గురించి కాదు

ప్రైవేటుగానైనా పరీక్షలు పాసు చేయించవచ్చు కానీ

రవి ఇప్పటి నుండీ తనను తాను బందించుకుని ఒంటరిగా బ్రతికేందుకు అలవాటు పడితే ముందు ముందు రవి బవిష్యత్ ఏమిటి? ఇవీ సుజాతను వేధిస్తున్న ప్రశ్నలు

చెప్పు మమ్మీ! మానేయనా ?

సుజాత ఏ జవాబూ చెప్పకముందే ఇంట్లో నుండి సుజా అనే బర్త పిలుపు వినిపించి ఉలిక్కిపడ్డట్లయింది మమ్మీ! నువ్వు నన్ను విడిచి ఎక్కడికీ వెళ్ళొద్దు అన్నట్టుగా రవి ఆమెను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు

ఉండు నాన్నా! డాడీ పిలుస్తున్నారు అంటూ సుజాత సున్నితంగా రవి బందం నుండి విడిపించుకుంది

రవి అయిష్టంగానే తల్లిని వదిలిపెట్టాడు వాడికీ ప్రపంచంలో ఏకైక సన్నిహితురాలు తల్లి మాత్రమే

తల్లి తండ్రి గురువు దైవం స్నేహితుడూ అన్నీ ఆమే అందుకే రవి ఒక్క క్షణం కూడా తల్లిని విడిచి వెళ్ళేందుకు ఇష్టపడడు

లోపలికి వచ్చిన ఆమెను చూస్తూనే ప్రభాకర్ అడిగాడు,

అదేమిటి ? నువ్వింకా రెడీ కాలా ?

ఎక్కడికో చప్పున గుర్తు రాలేదు సుజాతకు

షాపింగ్‌కు వెళ్ళి అలా సినిమా చూసి వద్దామని ఉదయమే చెప్పానుగా ? కోపంగా ఉంది ప్రబాకర్ స్వరం

షాపింగ్ సినిమా మనస్సులోనే నిట్టూర్చింది సుజాత

నిజానిక ఆమెకు బయటికెళ్ళేందుకు ఏమాత్రమూ ఉత్సాహంలేదు రానంటే బర్తకు కోపం వస్తుంది

బయటికి ఎక్కడకు వెళ్ళినా ఇద్దరే వెళ్ళాలి

బిక్కు బిక్కుమంటూ రవి ఒక్కడే ఇంట్లో వున్నాడు అనే స్పృహ ఆమెను అనుక్షణం వేధిస్తూనే వుంటుంది

స్కూల్లో టీచర్ ఎగతాళి చేశారని రవి సాయంత్రం నుండీ ఏడుస్తున్నాడు అలాంటి వాడిని ఒక్కడినీ ఇంట్లో వదలి వెళ్ళేందుకు సుజాత తల్లి మనస్సు పరితాపం చెందుతోంది ఆఖరి ప్రయత్నంగా బర్తతో అంది –

రవిని '

భర్త ముఖంలో స్పష్టంగా కనిపించే అసహ్యం, అసహనం ఆమెను మాట పూర్తి చెయ్యనివ్వలేదు

గబగబా రెండు నిముషాల్లో తయారయి రవి దగ్గరకు వెళ్ళి,

రవీ! డాడీ, నేనూ షాపింగ్‌కు వెడుతున్నాం నీకేం కావాలి ? అంది

ఏమీ వద్దు మమ్మీ చాలా నిర్లిప్తంగా అన్నాడు రవి

త్వరగా వచ్చేస్తాం నాన్నా

అలాగే మమ్మీ అదే నిర్లిప్తత

వయస్సుకు మించిన ఆ నిర్లిప్తత ఆమెను ఎప్పుడూ బయపెడుతూనే వుంటుంది

ఆ చిన్నారి హృదయంలో ఏయే బావాలు మెదులుతున్నాయోనని తల్లడిల్లి పోతూంటుంది

త్వరగా వచ్చేస్తాం నాన్నా అంది మళ్ళీ

అలాగే మమ్మీ

రవి, నేనూ వస్తాను మమ్మీ అంటూ మారాం చేస్తే, బావుండును అదో ఇదో చెప్పి బుజ్జగించవచ్చు చాకెలెట్స్, బిస్కట్స్ తెస్తానని చెప్పి మరపించవచ్చు

కానీ వాడు వయస్సుకు మించిన పెద్దరికం చూపుతోంటే తనేం చెయ్యగలదు ?

రవి, మమ్మీతో పాటు తనూ వస్తానని మారాం చెయ్యడు వాడికి తెలుసు–

తను వెళ్ళలేడని మమ్మీ అశక్తురాలని

త్వరగానే వచ్చేస్తాం నాన్నా మూడో సారి చెప్పింది సుజాత

రవి తల్లి కళ్ళల్లోకి చూశాడు లోతుగా

ఆ చూపు అడుగుతోంది –

ఎందుకు మమ్మీ! నీ ఒక్కదానికీ నేనంటే ఇంత ప్రేమా ? ఆ బావం అర్ధమయ్యిందో లేదో కానీ సుజాత మాత్రం మరి అక్కడ, నిలబడలేనట్టుగా గబగబా బయటికి వెళ్ళిపోయింది సుజాత ప్రబాకర్ కాంపౌండ్ గేటుకు దగ్గరవుతోండగా ప్రక్కింట్లో అద్దెకు వుండే ఆఫీసర్ గారి అబ్బాయి అనిల్, అంకుల్ అంటూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి కాళ్ళకు చుట్టుకున్నాడు

ప్రబాకర్ అనిల్‌ను అమాంతం ఎత్తి రెండు బుగ్గలూ ముద్దుపెట్టుకుని,

నీల్! ఆర్ యూ రెడీ ? అన్నాడు నవ్వుతూ

ఎస్ అంకుల్ ముద్దుగా చెప్పాడు అనిల్

ప్రబాకర్ అనిల్‌ను ఎత్తుకుని ముందుకు నడిచాడు సుజాత తల తిప్పి వెనక్కి చూసింది

కిటికీ ఊచలు పట్టుకుని రవి తదేకంగా చూస్తున్నాడు

★ ★ ★ ★ ★

ప్రభాకర్, సుజాత, అనిల్ సినిమా నుండి వచ్చేప్పటికి రవి నిద్రపోతున్నాడు

ఏడ్చి ఏడ్చి కన్నీటి చారికలు కట్టిన వాడి ముఖం దయనీయంగా వుంది

సుజాత కొడుకు తల నిమురుతూ అలాగే వాడి ప్రక్కలో కూర్చుండిపోయింది ఎంతో సేపు

షాపింగ్‌లో బర్త అనిల్‌ను ముదు చేస్తూ వాడు

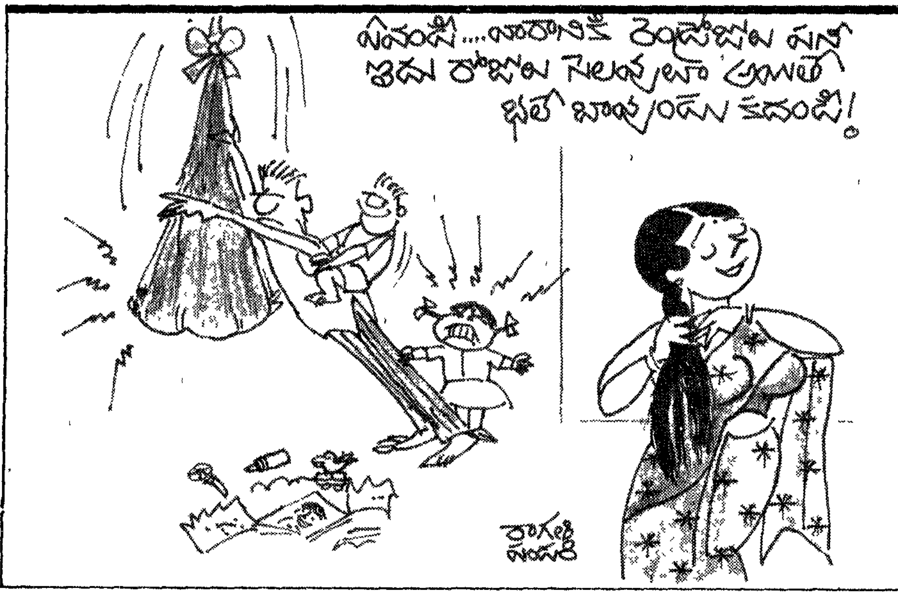

అడిగినవీ అడగనివీ కూడా కొని పెడుతూ, ఏతు కొని క్రిందికి దించాడే కాదు

బగవాన్ ఈ పాపం ఎవ్వరిది ?

* * * * *

పెళ్ళి చూపుల్లోనే ప్రేమించేసింది సుజాత ప్రభాకర్‌ను సులోచనారాణి గారి హీరోలా వున్న అతని అందమైన చిరునవ్వును చూసి చిత్తయిపోయింది

మగసిరి నిండిన ఆ విశాలమైన వక్షమూ బలమైన చేతులూ చూసి మోహంలో తేలిపోయింది

అంత అందమైన పెళ్ళికొడుక్కి తను నచ్చుతానో ? లేదో ? అని ఆ తరువాత బెంగపడింది

స్నేహితులూ ఇరుగూపొరుగు వారూ తనను సినిమా స్టారులా వుంటుందని ప్రశంసించినా అతని అందానికి తను దీటురాగలదా? అసలు అతని కళ్ళకు తనెలా కనిపించిందో కదా అని తల్లడిల్లిపోయింది

చాలా సామాన్యంగా ముగిశాయి పెళ్ళిచూపులు కానీ, చాలా గాఢంగానే ముద్రవేశాయి సుజాత గుండెల్లో

పెళ్ళివారివద్ద నుండి అమ్మాయి నచ్చింది అని ఉత్తరం వచ్చేవరకూ కాసేపు స్వర్గంలో, కాసేపు నరకంలో, ఆశలో నిరాశలో భ్రాంతిలో నిజంలో ఇలా చాలా – చాలా రకాలుగా బ్రతికింది సుజాత

తను అతనికి నచ్చడం నిజంగా తన పూర్వ జన్మ సుకృతమేనని మురిసిపోయింది

ఐశ్వర్యవంతుడూ, అందగాడూ అయిన అతనితో తన వివాహం అదృష్టంగా పొంగిపోయిందామె కన్నె హృదయం

సీతారాముల్లా, పార్వతీపరమేశ్వరుల్లా, రాధాకృష్ణుల్లా – రతీమన్మథుల్లా సినిమాలో చూపించే అన్యోన్య దంపతుల్లా

తమ దాంపత్య జీవితాన్ని గురించిన కలల అలల్లో తేలిపోయింది ముహూర్తం సమీపించే వరకూ

కాబోయే భర్త సమ్మోహనకరమైన రూపాన్ని కేంద్రంగా ఊహల్లో ఉయ్యాల లూగింది

సుజాతా ప్రభాకర్ అనే అక్షరాలు అందంగా గుండెల్లోనే కాక ప్రతి చోటా చెక్కేసింది నలుగురూ నవ్వుకుంటున్నా పట్టించుకోకుండా

సుజాత తండ్రి వియ్యంకుడి అంత ధనవంతుడు కాకపోయినా కల వాడే కావడం చేత కట్న కానుకలు బారీగానే ఇచ్చి పెళ్ళి జరిపించాడు

పెళ్ళయి ఎక్కువ రోజులు గడవకుండానే సుజాత గ్రహించింది – అందమైన ప్రభాకర్‌కు అందమైన బార్య కావాలి కానీ, అపురూపమైన ఆమె అనురాగం మాత్రం అక్కరలేదు . దానికి అతని దృష్టిలో విలువలేదు

సుజాతను మోహ పరవశను గావించిన ప్రభాకర్ వక్షస్థలం విశాలమైనదే అయితే దానిపైతల వాల్చి విశ్రమించేందుకు భార్యకు ఒక్కతికే కాక అతను చాలామందికే పర్మిషన్ ఇచ్చాడు ఇంటా . బయటా ఎవ్వరైనా సరే దాని మీద విశ్రమించవచ్చు

మమ్మీ, నేనేం పాపం చేశాను...?

అతని వక్షం (హృదయం) అంత విశాలమైనది

సీత, గీత రోజీ, రాణీ రెహనా, రమణి మేరీ, నీతూ, ప్రీతీ ఇలా జాతి కుల మత బేదం లేకుండా ఎందరెందరికో అతని ఎడద విడిది స్థలం

అందమైన భార్యతో పురుషుడు తృప్తిపడగలడేమో కానీ, స్త్రీ మాత్రం ఒక దశలో అందానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చినా అనురాగవంతుడైన భర్త సన్నిధిలోనే పూర్తి తృప్తిని పొందగలుగుతుంది

భర్తను తన అనురాగంతో మార్చుకునేందుకు - ప్రయత్నించింది సుజాత

భర్తగా నీకు ఏ లోటూ రాకుండా చూస్తున్నాను నువ్వు నా స్వేచ్ఛకు అడ్డు వస్తే మాత్రం సహించను అని ఖచ్చితంగా తెగేసినట్టుగా చెప్పేసి ఆమెలోని స్త్రీ సహజమైన ఆశలకూ, కలలకూ నిప్పు పెట్టేశాడు ప్రభాకర్

అతనికి అనుగుణంగా మారడం తప్ప అతనితో ఘర్షణ పెట్టుకోవడం అంటే, వివాహబంధాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసుకోవడమే అనే విషయం గ్రహించింది సుజాత

వివాహబంధాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసుకుని పుట్టింటివారికి సమస్యగా మిగలదలుచుకోని సుజాత పరిస్థితులతో రాజీపడటం అలవాటు చేసుకుంది

ఆ దశలోనే సుజాత గర్భవతి అయ్యింది

భర్త పట్టించుకోకపోయినా తన చీకటి జీవితంలోకి ఓ చిరు దివ్వె ప్రవేశిస్తున్నట్టుగా మురిసిపోయింది కానీ, మూడు నెలలకే ఆమె ఆశలు మాసిపోయాయి

మురిపెం ముగిసిపోయింది.

గర్భస్రావం జరగడానికి కారణాలు విన్న సుజాత వణికిపోయింది.

"చూడమ్మా! మీ వారు కొంచెం ఫ్రీగా మూవ్ అవుతారనుకుంటాను " అంది డాక్టర్ సుగర్ కోటెడ్ పిల్‌లా పాలిష్ చేసిన పరిభాషలో అదే ఆ మాట్లాడుకునేది ఇద్దరు సామాన్యులైతే, "మీ ఆయన పచ్చి తిరుగుబోతు " అని వుండేవారు

మరీ మోటుగా, అనాగరికంగా వుంటారు అనుకునే వాళ్ళయితే, "నీ మొగుడు పట్టి ఊర కుక్క

అనివుండేవారు కానీ ఆ మాట్లాడేది పట్నణంలో ఓ ప్రముఖ డాక్టరు మాట్లాడుతోంది మరో ప్రముఖుడైన ఇంజనీరు భార్యతో

ఇకముందైనా నీకు గర్భం నిలవడం కష్టం ఈ పరిస్థితి నీ ఆరోగ్యానికి మంచిదికాదు గర్భం నిలవాలంటే నువ్వూ, మీవారూ కూడా తప్పనిసరిగా ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకోవాలి

ఈ రకమైన వ్యాధులను వెనేరియల్ డిసీజెస్ అన్న మాట అంటే సెక్సుయల్‌గా వచ్చే వ్యాధులు.

ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకోకుండా గర్భం నిలవడం కష్టం ఒకవేళ నిలిచినా పుట్టే బిడ్డ చాలా భయంకరంగా అనేక అవకరాలతో జన్మిస్తుంది మిడిగ్రుడ్లూ, గొగ్గి పళ్ళూ, వెంట్రుకలు మొలవని బోడి తలా కోడిబోరా, వంకర్లు తిరిగిన శరీర అవయవాల్లూ, కళ్ళ వ్యాధులూ, గుండె జబ్బులూ కామెర్లూ, ఎనిమిక్ ఇలా ఇందులో కొన్నైనా లేక అన్నైనా రావచ్చు

ఇన్ని వ్యాధులతో జన్మించిన బిడ్డ సహజంగా బ్రతకదు పుట్టిన కొన్ని గంటల్లోనే మరణిస్తుంది ఒకవేళ బ్రతికినా ఆ బిడ్డ బ్రతుకు దినదిన గండంగా వుంటుంది

అని వివరంగా చెప్పి డాక్టర్ చివరిగా అంది – బేబీ! భయపడవలసిన అవసరంలేదు బార్యాభర్తలు ఒక సంవత్సరం పాటు మందులు వాడితే ఆపైన పండంటి బిడ్డను పొందవచ్చు

తాళి కట్టించుకున్న బార్యగానీ, జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులు గానీ కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేసిన అత్తమామలు గానీ విద్యావంతుడైన ఆ ఇంజనీరు గారి తిరుగుళ్ళు మాన్పించలేకపోయారు ట్రీట్‌మెంట్ ఇప్పించలేకపోయారు

మరోసారి గర్భవతి అయ్యింది సుజాత ఈసారి గర్భస్రావం జరిగితే బావుండునని మనస్ఫూర్తిగా కోరుకుంది ఆమె కోరుకున్నట్టు జరగలేదు నెలలు నిండాయి

గర్భస్రావం జరగనందుకు సంతోషించాలో పుట్టే బిడ్డను తలుచుకుని దుఃఖపడాలో అర్థం కావడంలేదు సుజాతకు

కనీసం బిడ్డ పుడుతూనే చచ్చిపోతే బావుండునని ఏ తల్లీ కోరరాని కోరిక కోరుకుంది

ఆమె కోరినట్టు ఏదీ జరగలేదు అదీ జరగలేదు బిడ్డ పుట్టాడు సజీవుడై వున్నాడు కానీ, ఆ కాన్పుతో మొదటిసారిగా బిడ్డవైపు చూసిన సుజాత భయంతో చటుక్కున కళ్ళుమూసుకుంది

ఆపైన గుండెలు పగిలేలా రోదించింది

ఒకటి కాదు రెండు కాదు డాక్టరు చెప్పిన అవలక్షణాలన్నీ రూపుదిద్దుకుని శిశువుగా జన్మించింది

నీలమూ, పసుపూ కలిసిన శరీర ఛాయా, బోడి తలా మిడిగుడ్లూ రక్తం ఓడుతున్నట్టున్న ఎఱ్ఱని పెదవులూ నాలుకా కోడి బోర స్థిరం లేకుండా చలించే కనుగ్రుడ్లూ

ఇదీ శిశువు ఆకారం

హాస్పిటల్‌లో బిడ్డను చూసి చిన్న కేకపెట్టాడు ప్రభాకర్ అతని నోట్నించి ఒకే శబ్దం వెలువడింది –

"మై గాడ్ డెవిల్ చైల్డ్ '

అంతే ఆ తరువాత అతనా బిడ్డ ముఖం ఎప్పుడూ చూడలేదు పొరపాటున కనిపిస్తే అసహ్యించుకునేవాడు

ఊహ తెలుస్తున్న వయస్సులో బిడ్డ "డాడీ' అంటూ కాళ్ళకు చుట్టుకోబోతే బంతిని తన్నినట్టు తన్నేవాడు నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆ కసాయితనాన్ని భరించలేని సుజాత పిల్లాడ్ని అతని ఛాయలకే

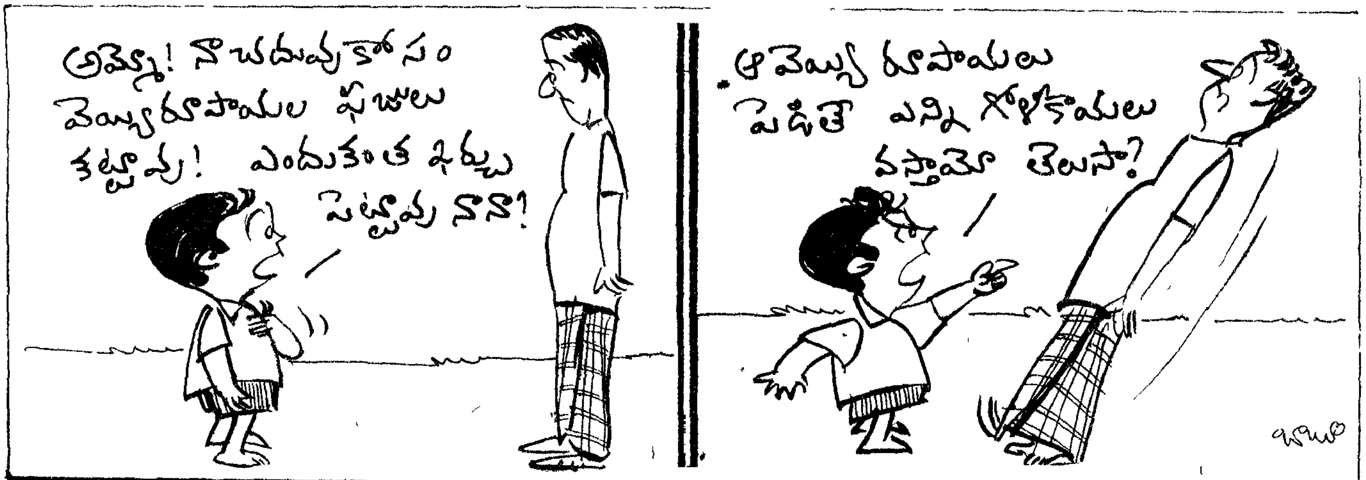

వెళ్ళనిచ్చేది కాదు

ఊహ తెలిశాక తండ్రి కోపాన్నీ, అసహ్యాన్నీ అర్థం చేసుకున్న రవి పూర్తిగా తండ్రి ఎదుట పడటమే మానుకున్నాడు

దానితో సుజాత జీవితం భర్త, కొడుకు అనే రెండు భాగాలుగా చీలిపోయింది

రవి వయస్సు పెరుగుతున్నకొద్దీ తనను తాను బందీగా చేసుకున్నాడు వయస్సుకు మించిన పెద్దరికాన్ని ప్రోది చేసుకున్నాడు నిండా పదేళ్ళు కూడా లేని వాడి మనస్సెప్పుడూ కనిపించని దేవుణ్ణీ, కనిపించే తల్లినీ కూడా ఒకే ఒక ప్రశ్న వేస్తుంటాడు

నేనేం పాపం చేశాను ? అందరిలా నేనెందుకు లేను ? ఆప్యాయంగా రవి తల నిమురుతూ అనుకుంది సుజాత–"

'నాన్నా' నువ్వేమీ పాపం చెయ్యలేదు పాపం మావల్లే జరిగింది మా పాపాలకు ప్రతి రూపానివి నువ్వు అంతే ఏ పాపమూ ఎరుగని భగవంతుని రూపానివి నువ్వు

నాన్నా' రవీ నన్ను 'గొడ్రాలు అనే అవమానం నుండి రక్షించడానికి పుట్టి నువ్వెన్ని అవమానాలు సహిస్తున్నావురా తండ్రీ నిన్ను ఎలా కాపాడుకోను ? కడుపులో దాచుకోనా ?గుండెల్లో భద్రపరచుకోనా ? మన జీవితాలకు విముక్తి ఎప్పటికి ? సమయం రెండు గంటలు దాటుతోండగా సుజాత లేచి వెళ్ళి ఒక నిద్ర మాత్ర మ్రింగి కళ్ళు మూసుకుంది

* * * * *

ఏటి ఒడ్డు ప్రశాంతంగా వుంది

పూచిన మామిళ్ళు గాలికి పరిమళాలు, పంచుతున్నాయి మురళీధర్, అతని భార్య సుమ, మోహన్, అతని భార్య ప్రతిమ కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నారు ·

మురళీధర్, సుమల సంతానం ఆరేళ్ళ ప్రీతికి, మోహన్ ప్రతిమల సంతానం ప్రశాంత్‌కూ ఇసుకలో గూళ్ళు కట్టి పెడుతున్నాడు ప్రభాకర్

గులాబీ రంగు శరీరచ్ఛాయతో అందంగా, ఆరోగ్యంగా, చురుకుగా ప్రాణం పోసుకున్న అందమైన రబ్బరు బొమ్మలా ముద్దొస్తుంది ప్రీతి

రంగు కాస్త తక్కువగా వున్నా డిటో గా ఉన్నాడు ప్రశాంత్ ఆ పసివాళ్ళ శరీరంలోని మెరుపూ, నీలాల కళ్ళల్లోని చురుకుదనమూ, ముత్యాల్లా మెరిసే తీరయిన ఆ పలు వరుసా పిల్లల ఆరోగ్యానికి గుర్తుగా అమరాయి

ప్రశాంత్ ప్రభాకర్ వీపు మీద ఉయ్యాలలూగుతున్నాడు

మరేమో అంకుల్ ' అంటూ ఆరిందాలా కబుర్లు చెబుతోన్న ప్రీతీ మాటలకు పగలబడి నవ్వుతున్నాడు ప్రభాకర్

కన్నార్పకుండా చూస్తోంది సుజాత

ఆమె కళ్ళ ముందొక అందమైన దృశ్యం ప్రశాంత్ స్థానంలో రవి

నవ్వుతూ, నవ్విస్తూ, కబుర్లు చెబుతూ రవికి పిచ్చుక గూళ్ళు కట్టిపెడుతూన్న తండ్రి .

ఓహ్ ఎంత అందమైన స్వాభావికమైన దృశ్యం

అంకుల్ గూడు పడిపోయింది అని ప్రీతీ పెద్దగా అరవడంతో, సుజాత కళ్ళముందున్న కమనీయమైన దృశ్యంకరగిపోయింది

మళ్ళీ గూడు కట్టి పెడుతున్నాడు ప్రభాకర్

అందమైన ప్రీతిని ముద్దు చెయ్యడం తప్పుకాదు చిన్నారి ప్రశాంత్‌ను ఉయ్యాలలూపడం అంతకంటే తప్పుకాదు కానీకన్న కొడుకు పట్ల అంత కసాయితనం ఎందుకు ?ఆ రూపం వాడు చేసిన పాపం కాదుగా తన పాపానికి ప్రత్యక్ష సాక్షిగా నిలిచినందుకేనా వాడంటే అంత కక్ష

గూని వెధవ

గుడ్డిస్

బోడి గుండు బొప్పాయి

గొగ్గి పళ్ళ గోవిందం

ఇలా స్కూల్లో పిల్లలూ, టీచర్లూ, చివరికి కన్నతండ్రి వాడ్నలా అసహ్యించుకునేందుకు వాడు చేసిన పాపం ఏమిటి ? ఆ ఉదయం జరిగిన సంఘటన సుజాత కళ్ళ ముందు నిలిచింది – ఫ్రెండ్స్ మురళీధర్, మోహన్ కుటుంబాలతో పిక్నిక్ ప్రోగ్రాం వేసుకున్నాడు ప్రభాకర్

ఎప్పటిలా బయల్దేరవలసింది ఇద్దరే

అతనూ తనూ ఎప్పుడూ లేనిది రవి తనూ వస్తానని పేచీ పెట్టాడు తను బుజ్జగించింది నచ్చ చెప్పింది బ్రతిమాలింది అయినా రవి పేచీ మానలేదు ఏడుపు ఆపలేదు వీధి గుమ్మం వరకూ వెంటపడ్డాడు

ప్రభాకర్ కళ్ళు కోపంతో ఎఱుపెక్కాయి నడుంకున్న బెల్టు తీస్తూనే వాడ్ని బరబరా లోపలికి లాక్కుపోయాడు కెవ్వు మన్న వాడి కేకా ఆ తరువాత వాడి ఏడుపూ వినిపించి లోపలికి పరుగెత్తే లోపే, ప్రభాకర్ బయటికి వస్తూ, పద అన్నాడు కఠినంగా

నిస్సహాయంగా బయటకు నడిచింది

దెబ్బలు తిని గదిలో హృదయవిదారకంగా ఏడుస్తున్న రవిని ఓదార్చేందుకైనా తనకు అవకాశం లేకపోయింది

ఆ దృశ్యం కళ్ళల్లో కదిలి సుజాత కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి ప్రీతి, ప్రశాంత్ ఆట కట్టి పెట్టిన ప్రభాకర్, మురళీధర్ మోహన్ దంపతులతో పేకాట ఆడుతున్నాడు సుజాతను అడిగితే తనకు ఇంటరెస్టు లేదంది

మి సెలెక్షన్ గొప్పది ప్రతిమ అంది

ఏమిటి అన్నట్లుగా చూశాడు ప్రభాకర్

మీ మిసెస్ చాలా అందమైన వారు

ప్రభాకర్ నవ్వాడు

ఆ నవ్వులో కించిత్ గర్వం తొంగి చూసింది

'అందమైన వాళ్ళకు గర్వం ఎక్కువనుకుంటాను సుమ వ్యాఖ్య

ప్రభాకర్ కనుబొమలు ముడిపడ్డాయి

అదేంలేదు అన్నాడు

ఆవిడ కనీసం మీతో నైనా నవ్వుతూ మాట్లాడతారా ?లేక ఎప్పుడూ ఇంతేనా ?' ఎగతాళిగా వున్నాయి సుమ మాటలు

నిజమేరా మీ మిసెస్ చాలా మూడీగా వున్నారు మురళీకృష్ణ అన్నాడు

'ఆమెకు మా కంపెనీ నచ్చలేదేమో నిష్ఠూరంగా అంది సుమ మళ్ళీ

ప్రభాకర్ ముఖం కఠినంగా మారింది

వెంటనే సుజాత దగ్గరకు వెళ్ళాడు

సుజా అనే గరళ పంటి పిలుపుకు తృళ్ళిపడింది సుజాత

నలుగురిలో కలపడం రానప్పుడు ఏడుస్తూ ఒక మూల పడి వుండాలి స్నేహితుల ముందు ఏని స్పృష్టిస్తున్నాననే స్పృహ కూడా లేకుండా పోయిందతనికా క్షణంలో

మిగిలిన నలుగురూ భార్యాభర్తల మధ్య కలుగ చేసుకోరాదని వింటుండిపోయారు

సుజాత సూటిగా భర్త పంక చూసింది

తోటి వాళ్ళతో సరదాగా కలవాలనే జ్ఞానం కూడా లేదా ? కోపంగా అడిగాడు ప్రభాకర్

హుఁ జ్ఞానం మనం అన్నీ జ్ఞానం వున్న పనులే చేస్తున్నామా? జ్ఞానమనేదే వుంటే ఏడుస్తున్న పసివాణ్ని ఇంట్లో వదిలి ఇలా మన సరదాలు మనం చూసుకునే వాళ్ళమా ? తోటి వాళ్ళు ఎల్లల్ని వదిలేసే జంట పక్షుల్లా రాలేదే

భార్య ఎదురు జవాబు అతనికో సవాల్‌లా తోచింది ఏ నాడూ తన మాటకు ఎదురాడని భార్య ఇలా నలుగురి ముందూ, అందులోనూ స్నేహితుల ముందు ఎదురు తిరిగి మాట్లాడ్డం అతనికి చాలా అవమానంగా తోచింది

'హుఁ వాళ్ళ పిల్లలకీ నీ కొడుక్కీ పోలికా ? అన్నాడు ఎగతాళిగా

నిరసనగా ఒక్క చూపు చూసింది సుజాత ఆ తరువాత చాలా నెమ్మదిగా ప్రశాంతంగా అంది

నిజమే వాళ్ళకూ నా కొడుక్కీ పోలిక లేదు నా బిడ్డ కున్న కుక్క లాంటి తండ్రి వాళ్ళకు లేదు

అదే వాళ్ళ అంతే ఇంకా ఆమె మాట పూర్తి కాకుండానే అతని చెయ్యి గాలిలోకి లేచింది ఆమె చెంపను తాకేందుకు

చెయ్యి దించండి

ఆ మాటలో, ఆ చూపులో ఏ శక్తి వుందో అప్రయత్నంగా ప్రభాకర్ చెయ్యి క్రిందికి

సేండ్ విచ్

కని, పెంచి పెద్ద చేసిన కొడుకు
కోడలి మోజులో పడి
తనకు దూరం అవుతున్నాడనుకునే తల్లి,
తల్లిమీద ప్రేమతో
తనకు దగ్గర కాడేమో అనుకునే భార్య
వీళ్ళ మధ్య 'సేండ్ విచ్' అవుతున్నాడు
పురుషుడు పెళ్ళయిన తరువాత

- కో వేంకట పాపారావు

మమ్మీ, నేనేం పాపం చేశాను...?

వాలిపోయింది

ఈ సుజాత రూపం అతనికి చాలా క్రొత్త ఇంత క్రితం చూడనిదీ ఎరుగనిదీ సుజాత స్వరం చాలా శాంతంగా, గంభీరంగా, దృఢనిశ్చయంతో దయనీయంగా పలికిందా ప్రశాంత సాయం సంధ్యా వాతావరణంలో

మంటగలిసిన మానవత్వానికి తుది హెచ్చరికలా వుందా స్వరం

ఓడిపోతున్న మానవత్వం తన అస్తిత్వం నిలుపుకునేందుకు చేస్తున్న తుది ప్రయత్నంలా వుందా స్వరం

'ఇన్నేళ్ళూ మీ మూర్ఖత్వాన్ని భరించాను ఇక ముందైనా మీరు మారకపోతారా అనే ఆశతో సహించాను ఎందుకో తెలుసా ? నేను నేను మిమ్మల్ని మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాను .అందుకే మీ మార్పు కొరకు ఆశగా ఎదురు చూశాను, లాభం లేదు .మీరు మారరు మీ మూర్ఖత్వంతో అన్యాయంగా నా బిడ్డ నలిగిపోతుంటే ఇక భరించే శక్తి నాకు లేదు లోకంలో ఎందరో అనాకారితనంతో అవకరాలతో జన్మిస్తారు ఏ అనుబంధమూ లేని పరాయివాళ్ళు వాళ్ళను ఎగతాళి చేసి ఏడిపించినా కన్నవాళ్ళు ఆత్మీయతతో వాళ్ళను గుండెల్లో దాచుకుని ప్రపంచంలో బ్రతికేందుకు కావలసిన ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించాలి కానీ, కన్న తండ్రే కసాయిగా ఊహో కనీస మానవత్వం కూడా లేకుండా వద్దు వద్దు .ఇలాంటి కసాయి తండ్రి పగవాళ్ళకు కూడా వద్దు

నిజమే నా బిడ్డ కురూపే అనాకారే అందవిహీనుడే కానీ కానీ దానికి కారణం ఎవరు ?

భగవంతుడు కల్పించిన అనాకారితనం కాదు వాడిది వాడి వికృత రూపానికి కారణం మీరు వాడి అనాకారి ఆకారానికి కారణం మీరు మీ విశృంఖలత

పడగ నీడ వంటి మీ నీడలో నా బాబుకు రక్షణ లేదు కురూపి అయినా, అనాకారి అయినా అవిటి వాడయినా వాడు నా బిడ్డ వాడిని నా గుండెల్లో దాచుకుని పెంచుకుంటాను మీకు దూరంగా, మీ నీడ కూడా నా బాబు మీద పడనంత దూరంగా వెళ్ళిపోయి నా బాబును పెంచుకుంటాను

సుజాతా! తొందర పడుతున్నావమ్మా మురళీధర్ ఆమెను వారించ ప్రయత్నించాడు

లేదు, అన్నయ్య గారూ! ఇప్పటికే ఆలస్యం చేశాను బాబు పట్ల పొంగి పొరలే నాలోని మాతృ వాత్సల్యాన్ని నాలోనే అణుచ్చుకుని, ఈ సంసార బంధానికి బానిసనయి మాతృత్వానికే మచ్చ తెచ్చాను నా బాబుకు అన్యాయం చేశాను

ప్రభాకర్ గారూ! ఇక మీ జీవితం మీ ఇష్టం నేను గానీ, నా బాబు గానీ మీకు ఎలాంటి అడ్డూ కాబోము వస్తాను సెలవు

సుజాత చేతులు జోడించి వెనుదిరిగింది

సు జా అనే పిలుపు గొంతులోనే ఆగిపోగా నిశ్చేష్టుడై నిలబడిపోయాడు ప్రభాకర్

* * * *

సుడిగాలిలా ఇంట్లోకి ప్రవేశించిన సుజాత బాబూ అంటూ ఇల్లంతా వెదుక్కుంది

బెడ్ రూంలో నేల మీద అస్తవ్యస్తంగా పడి వున్నాడు రవి

రవీ అంటూ దగ్గరకు వెళ్ళిన సుజాత అచేతనంగా మంచుకంటే చల్లగా వున్న రవి శరీరం తాకి రవీ" అంటూ పెద్ద కేక పెట్టింది

ఆ కేక దిగ్దిగంతాల నడుమ ఎక్కడో వున్న రవికి తప్పకుండా వినిపించే వుంటుంది

కానీ, "మమ్మీ అంటూ రవి పలకలేదు

బాబూ! ఏం చేశావు నాన్నా ?" అని రోదించే సుజాత ప్రశ్నకు రవి జవాబు చెప్పలేదు కానీ వాడి ప్రక్కనే దొర్లుతూ కనిపించిన నిద్రమాత్రలు సీసా చెప్పింది రవి ఏం చేశాడో

తెరుచుకు వున్న రవి మిడిగ్రుడ్లలో ఒకే ఒక ప్రశ్న

మమ్మీ! నేనేం పాపం చేశాను ? □